

Н. Тузсузовъ

КОЛЕДНИ ПЪСНИ

1

Долетѣли два гълъба,
та кацнали на елхица;
откършили две пръчици,
занесли ги на златаря
да имъ кове златни ключи,
да отключатъ земя-небе,
да си пуснатъ дребни деца
да отидатъ да коледватъ
и да славятъ Млада-Бога.
Излѣзоха малки деца,
отидоха да коледватъ
и да славятъ — благославятъ:
„Колко звезди на небето,
колко пѣсъкъ на морето —
толкозъ жито въвъ хамбари,
толкозъ здраве въ тази кѣща!
Отъ Бога ви много здраве,
а отъ нази пѣсенчица.“

2

Ой ти боро, зеленъ боро,
като цѣвтишъ де се дѣвашъ?
Боръ си тихо отговаря:
— Азъ съмъ цѣвналъ и прецѣвналъ
азъ съмъ вързалъ и превързалъ
на три вейки — две ябълки;
на третата соколъ стои —
горе стои, долу гледа,
долу гледа въ нови черкви.
Въ черковитѣ все кметове,
все кметове и кметици.
Кметоветѣ редомъ седятъ,
редомъ седятъ и се молятъ.
Кметицитѣ прави стоятъ,
прави стоятъ люлки плетатъ,
да си люлятъ Млада Бога.